

בש"פ 9566/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 9566/16

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ג בכסלו התשע"ז (13.12.2016)

בשם המבקשת: עו"ד סיגל בלום

בשם המשיב: עו"ד לירון מלכה

החלטה

1. נגד המשיב הוגש ביום 25.5.2015 כתב אישום לבית המשפט המחוזי בנצרת המייחס לו שורה של עבירות אינוס ומעשים מגונים שביצע לכאורה בבתה הקטינה של בת זוגו (להלן: המתלוננת) בין השנים 2009-2014 תוך שימוש בכוח והפעלת אמצעי לחץ. על פי כתב האישום, המשיב נהג במספר הזדמנויות לתקוף את המתלוננת, ואף ניסה למנוע ממנה לספר על מעשיו באמצעות הפחדה ואיומים. בחודש אוגוסט שנת 2014 התלוננת המתלוננת במחלקת הרווחה על מעשי המשיב, ורק לאחר מכן אלה פסקו.

2. בעניין מעצרו של המשיב חלו התפתחויות רבות למן הגשת כתב האישום נגדו, שלא נרחיב בהן בנקודת הזמן הנוכחית. בתמצית יאמר כי לאחר שהמבקש נעצר בפיקוח אלקטרוני, זה בוטל בהסכמת הצדדים מכוח החלטה בבקשה לעיון חוזר והלה שוחרר בתנאים מגבילים. ביום 13.10.2016 הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של המשיב על רקע טענתה להפרת מצד המשיב. הפרה זו התבטאה, כך הייתה הטענה, בכך שהמשיב הגיע לקיבוץ שבו הוא התגורר על אף שהדבר נאסר עליו, ופגש במתלוננת באקראי; ובכך שהגיע לחקירה בעניין בגפו ללא ליווי. עוד נטען כי המשיב ניסה להניע את מעסיקו לומר כי הם שהו יחד בעת שהמשיב הגיע לקיבוץ שבו הוא התגורר, וזאת כדי לשבש חקירה (יוער כי על רקע מעשים אלה הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית; שיבוש מהלכי משפט; והדחה בחקירה). בתום דיון שנערך באותו היום הורה בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט א' אריאלי) על מעצר המשיב עד להחלטה אחרת, ובהמשך הורה על עריכת תסקיר משלים. בתסקיר זה מסר שירות המבחן כי המשיב מודה שפעל מתוך שיקול דעת מוטעה עת הפר את תנאי שחרורו. השירות בחן חלופת מעצר שהציע המשיב בירושלים, במוסד שיקומי ובפיקוח מפקחים. נמסר כי אף שבמוסד לא שוהים קטינים, חלופת המעצר המוצעת אינה מתאימה משום שמדובר ב"חלופת מעצר סגורה שאינה מוכרת או מאושרת". על רקע זה נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה לעניין שחרורו של המשיב לחלופה האמורה. בדיון שהתקיים ביום 12.12.2016 בבית המשפט המחוזי הוצעה באת כוח המשיב חלופה נוספת, ובנתן לכך הורה בית המשפט על עריכת תסקיר חדש אשר לחלופה האמורה. נקבע כי הדיון בחלופה הנוספת יתקיים ביום 2.1.2017.

3. ביני לביני, חלפו 9 חודשים מאז שהוגש כתב האישום ומשפטו של המשיב טרם הסתיים. מכאן הבקשה שלפניי, שבה עותרת המבקשת לצוות על מעצרו של המשיב ל-90 ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). לטענת המבקשת, המסוכנות הנשקפת מהמשיב לציבור בכלל ולמתלוננת בפרט היא גבוהה נוכח העבירות שבהן הוא מואשם. עוד טוענת המבקשת כי המשיב הוכיח שלא ניתן לתת בו אמון שעה שהפר את תנאי השחרור שנקבעו לו. לכך מתווסף המצב הנפשי של המתלוננת, החרדה משחרורו של המשיב. אשר להתקדמות ההליך העיקרי צוין כי פרשת התביעה צפויה להסתיים ביום 8.1.2017; וכי פרשת ההגנה קבועה בשלב זה לשמיעה ביום 10.1.2016 - שני המועדים בתקופת הארכת המעצר המבוקשת. המבקשת לא חלקה על כך ששני מועדי הוכחות בתיק בוטלו עקב שביתת הפרקליטים, אולם ציינה כי קצב ההתקדמות ההליך משביע רצון.

4. בדיון שהתקיים לפניי התנגד המשיב לבקשה. באת כוחו המלומדת טענה כי המשיב אינו מסוכן עוד למתלוננת, וראיה לכך היא כי גם לאחר שזו דיווחה לגורמי הרווחה על מעשיו - היא המשיכה להתגורר עמו באותו הבית משך תקופה ארוכה. עוד נטען כי יש לראות בהפרת תנאי השחרור של המשיב הפרה נקודתית שלא גרמה לנזק למתלוננת. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, נטען כי זה אינו משביע רצון וכי הדבר מסיט את נקודת האיזון לטובת שחרור המשיב ממעצר. דגש מיוחד הושם על הטענה כי בשל עיכוב בהמצאת חומרי חקירה נמנעה התקדמות ההליך הפלילי.

5. לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטענות הצדדים בדיון לפניי מצאתי כי יש לקבל את הבקשה. כידוע, במסגרת דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם - שעומדת לו חזקת החפות - לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). בגדר האיזון האמור על בית המשפט לשקול את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את החשש מפני הימלטותו; את חלופת הזמן מאז מעצרו; ואת קצב ניהול ההליך העיקרי, כמו גם את זהות הגורם שאחראי להימשכותו (שם). בענייננו חל אמנם עיכוב מסוים בקידום ההליך, ושתי ישיבות אף נדחו בשל

שביתת הפרקליטים. אולם בנקודת הזמן הנוכחית ההליך מתנהל בצורה תקינה ושמיעת ההוכחות עומדת בישורת האחרונה. בצד האמור יש לזכור כי העבירות שבהן מואשם המשיב מקימות עילת מעצר סטוטורית - ואף המשיב לא חלק על כך (סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים). כידוע, "מסוכנות מיוחדת נשקפת ממי שמיוחסות לו עבירות מין כלפי קטינים בתוך המשפחה" המבוצעות לרוב תוך ניצול סמכות ושליטה נפשית ופיזית בקורבנות" (בש"פ 9379/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (12.12.2016)). לכך יש להוסיף כי הפרת תנאי מעצר היא עילה עצמאית למעצר (סעיף 21(א)(2) לחוק המעצרים), והטעם לכך הוא שמקום שבו "נאשם מפר את תנאי שחרורו, יתקשה בית המשפט לתת בו בשנית את האמון שעומד בבסיס ההחלטה לשחרור לחלופת מעצר" (בש"פ 2155/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.3.2016)). עם זאת, ההחלטה בעניין נתונה לשיקול דעת בית המשפט בהתאם לנסיבותיו של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה וטיבה של ההפרה (שם). בשים לב לכל אלה ראיתי לקבל את בקשת המדינה. אדגיש בצד האמור כי שאלת שחרורו של המשיב לחלופה עומדת - כאמור - לבחינה של בית המשפט המחוזי. אין בהחלטתי זו כדי לקבוע מסמרות בעניין הצעת החלופה הנדונה בשלב הנוכחי, ובית המשפט המחוזי יכריע בשאלה אם החלופה המוצעת תוכל לנטרל את הסיכון, כחוכמתו.

הבקשה מתקבלת אפוא. מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 14.12.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 45272-0515 בבית המשפט המחוזי בנצרת - לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התשע"ז (13.12.2016).

ש ו פ ט